Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 31 SATURDAY, FEBRUARY 14 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СУБОТА, 14-го ЛЮТОГО 1998 р. Ч. 31 РІК CV

„Просвіта" назвала проросійські партії антиконституційними

Київ (УНІАР). — Всі політичні партії, програми яких пропагують інтеграцію з Росією і проголошують необхідність надання російській мові державного статусу, є антидержавними і антиконституційними, заявив 11-го лютого голова товариства „Просвіта" Павло Мовчан на пресконференції.

Серед таких партій П. Мовчан назвав Соціально-Ліберальне Об'єднання (СЛОн), Громадянський Комітет України, „Союз", „Трудову Україну", Комуністичну Партію України і Прогресивну Соціялістичну Партію України. На його думку, всі ці партії проводять „спекулятивну" політику, „грають конституційними засадами" своїх передвиборчих програм на незадоволенні народу важким економічним станом в Україні.

Товариство „Просвіта" звертається до Президента та інших керівників держави з вимогою здійснити заходи щодо згаданих партій згідно з чинним законодавством України. Як заявив П. Мовчан, всі ці партії, а також їхні газети мають примінно пройти перереєстрацію в Міністерстві Юстиції.

Україна випустила облігацію на 750 млн. марок

Київ. — Віцепрем'єр Сергій Тигипко повідомив, що Україні вдалося набути 750 млн. марок з допомогою трирічної європейської облігації, випущеної 11-го лютого.

Виступаючи на пресконференції після того, як облігацію оголошено в Лондоні, він сказав, що Україна платить за неї 16.2 відс. Очікується, що фонди надійдуть в Україну 26-го лютого.

За словами С. Тигипка, облігація, випущена на основі громадського довір'я через „Чейс Мангеттен Бенк Люксембург Ес-ЕЙ", приносить у доларах 18 відс. прибутку і Україна конвертуватиме марки в доляри. Високий відсоток з облігації, випуском якої керували Комерцбанк і Мерилл Линч, спричинив великий попит на європейському ринку.

У зв'язку з фінансовою кризою в Азії наприкінці минулого року інвестори покинули український ринок облігацій, що спричинило в Україні брак грошей. Випускаючи облігації на міжнародному ринку, Україна сподівається надолужити свої втрати. Однак С. Тигипко зазначив, що краще бути на внутрішньому, ніж на зовнішньому ринку, який є значно дорожчим.

Хоч випуск європейської облігації був успішним, деякі інвестори сумніваються в спроможності України виплатити її через три роки. Занепокоєння висловлювалося що до випуску облігації, оскільки економічні реформи в Україні відбуваються дуже повільно. Росту в економіці України не спостерігається від 1991 року.

Минулого тижня міжнародні донори, такі як Европейська комісія і Світовий банк, застерегли Україну від короткотермінових позичок за кордоном.

Можлива перемога лівих сил у березневих виборах теж турбує інвесторів. С. Тигипко, однак, спробував їх нещодавно заспокоїти, заявивши, що навіть у разі перемоги комуністів Україна все одно потребуватиме гроші і тому не відмовиться від здобуття їх капіталістичним способом, тобто через міжнародний ринок облігацій.

Партія "Реформи і Порядок" підготувала свої проєкти

Київ (УНІАР). — "Нинішній парлямент не зможе прийняти жодного важливого закону", — заявив член правління Партії "Реформи і Порядок" Сергій Терьохін на пресконференції, під час якої партія представила два законопроєкти. Один стосується нового бюджетного устрою України, а другий — розвитку агропромислового комплексу України. Ці законопроєкти, за словами члена депутатської групи "Реформи" Сергія Терьохіна, призначено для законодавчої діяльности вже наступного парляменту.

Представляючи законопроєкт про бюджетну систему в Україні, С. Терьохін висловив переконання, що політична єдність України можлива лише за умови бюджетної децентралізації, а також узгодження бюджету України із 142-ою та 143-ою статтями Конституції. Запропонована система бюджету узгоджує зазначену суперечність із Конституцією і сконцентрує на місцевому рівні не менше 2/3 зведеного бюджету країни.

Політичну відповідальність за належне виконання державного бюджету законопроєкт покладає на Кабінет Міністрів України і пропонує заходи щодо "підтягування" бідних регіонів до середнього рівня у країні. Законопроєкт також стимулює місцеві ради самостійно вишукувати фінансові джерела. Крім того, він забороняє нав'язувати платникам податків непередбачені законодавством відрахування до позабюджетних фондів.

Як повідомив С. Терьохін, проєкт закону України про основи державної фінансової та бюджетної підтримки агропромислової галузі України поєднує засоби макро та мікроекономічної підтримки галузі, і, на відміну від інших численних спроб "допомогти селу"

(Закінчення на стор. 3)

ДЕНЬ ПРЕЗИДЕНТІВ

З уваги на свято День Президентів в понеділок, 16-го лютого, Головна Канцелярія УНСоюзу і В-во „Свобода" будуть закриті, наступне число „Свободи" буде друкуватися у вівторок, 17-го лютого, з датою середи. — **Ред.**

Грузія хоче особливого партнерства з Україною

Київ. — 12-го лютого голова парляменту Грузії Зураб Жванія заявив під час своєї триденної візити до Києва, що його країна виступає „за особливе партнерство з Україною", оскільки вважає її „братською державою", повідомила УНІАР.

З. Жванія очолював парляментарну делегацію, яка мала зустрічі з представниками Верховної Ради України. Під час розмови, в якій серед інших українських депутатів участь взяли голова Верховної Ради Олександер Мороз і голова Комітету у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник, сторони високо оцінили розвиток двосторонніх українсько-грузинських зв'язків. Обговорено широкий спектр двосторонніх стосунків, передусім у галузі економіки.

О. Мороз від імені депутатів українського парляменту висловив також занепокоєння з приводу замаху на президента Грузії Едуарда Шеварнадзе. Як уже інформовано, 9-го лютого авто грузинського президента обстріляно протитанковими гранатами і важкими кулеметами. Е. Шеварнадзе не постраждав, але забито одного охоронця і одного напасника. Два інші охоронці зазнали поранення.

„Я дуже радий, що Україна одна з перших висловила співчуття з приводу терористичного акту, — сказав З. Жванія. — Замах на Шеварнадзе шокував грузинське суспільство, це була спроба засобом терору змусити змінити курс, яким іде Грузія".

О. Мороз розповів гостеві про передвиборчу кампанію в Україні. „Народні депутати беруть участь у передвиборчих перегонах настільки активно, що деяким з них ніколи виконувати свої депутатські обов'язки", — зазначив він.

Передбачають перемогу центристів

Київ (УНІАР). — Фонд "Демократичні ініціятиви" оприлюднив результати соціологічних досліджень щодо підтримки виборцями тих чи інших політичних сил. Найбільше опитаних висловили підтримку на виборах Комуністичній Партії України (11,2 відс. виборців) та Народному Рухові України (9,5 відс. виборців).

За сценарієм розподілу мандатів у партійній частині парляменту без 4-відсоткового бар'єру 81 мандат матимуть ліві, 113 — центристи і 31 мандат — праві. Якщо 4-відсотковий бар'єр здолають 10 партій, то лівим дістанеться 85 мандатів, центристам —110, правим — 30.

За третім сценарієм, якщо 4-відсотковий бар'єр пройдуть 7 партій, то 103 мандати буде на рахунку лівих, 86 матимуть центристи і 36 — праві. Загалом усі ліві партії разом отримають приблизно 20 відс. виборчих голосів, усі праві — 23 відс.

За словами директора київського центру політичних досліджень та конфліктології Михайла Погребинського, серед центристів значне число опозиціонерів і, за умови їхнього об'єднання з лівими, чисельність об'єднаного угруповання повинна досягти конституційної більшости.

Незалежні експерти вважають, що реальні шанси набрати понад чотири відсотки голосів і зформувати власні фракції у парляменті мають лише п'ять-вісім партій. А на думку фахівців з центру політичних досліджень й конфліктології — тільки шість партій, серед яких Комуністина, Рух, бльок Соціялістичної та Селянської партій, Народно-Демократична Партія, "Громада" та Соціял-Демократична Партія України (об'єднана).

Політичні коментатори "Інтерновин" особливістю цих виборів називають розпорошення виборчих голосів, особливо тих, які симпатизують із центристами. Ліві партії підтримують приблизно 20 відсотків українців, праві — вдвічі менше. Центр також може розраховувати десь на 20 відсотків виборців. Інші виборці покищо не визначилися. Проблема центристів у тому, що виборців, які їх підтримують, буде потрібно вибрати одну партію з 17-ох. Тому, на думку фахівців, у випадку скасування 4-відсоткового бар'єру, центристи будуть домінувати в парляменті. Якщо бар'єр залишиться, то наступна Верховна Рада буде лівіша ніж громадськість в цілому.

Приватизують „Міжнародні Авіялінії України"

Київ. — До кінця цього року український Уряд збирається почати приватизацію „Міжнародних Авіяліній України", які є другою найбільшою летунською компанією після „Авіялінії України", повідомив 11-го лютого міністер транспорту Валерій Череп.

Міністер не сказав, яку частину акцій має бути продано. На сьогодні державна частина акцій у цій компанії становить 68 відс.

„Міжнародні Авіялінії України" засновано п'ять років тому як спільне підприємство з ірляндською компанією Джі-Пі-Ей Груп. Частина акцій цієї компанії становить 14 відс. Інші 18 відс. акцій від 1996 року належить „Австрійським Авіялініям" і шведській компанії "Свісейр Ей-Джі", які вклали в підприємство 9 млн. дол.

„Міжнародні Авіялінії України" винаймають три літаки типу Боїнг-737-200 і один літак типу Боїнг-737-400. Компанія, яка обслуговує 12 маршрутів у Західню Европу, оголосила цього року про свій намір почати рейси до країн колишнього СССР, передусім Росії.

За останні два роки „Міжнародні Авіялінії України" перевозили 178,000-180,000 пасажирів щороку. Прибутки минулого року дорівнювали 1.5 млн. дол., так як і попереднього.

Відбудеться ще одне незалежне слідство

Вашінгтон. — У середу, 11-го лютого, Дженет Ріно, головний прокуратор ЗСА, звернулася офіційно до суддівської ради з проханням призначити незалежного прокуратора для проведення слідства Бруса Беббітта, колишнього секретаря Департаменту внутрішніх справ в Уряді президента Билла Клінтона.

Завданням незалежного прокуратора буде прослідити ролю, що її він та його департамент відіграли у відкиненні дозволу на відкриття касина, проти відкриття котрого сильно виступали деякі важливі особистості фінансових дотацій Демократичній партії.

У своєму листі до тричленної ради Апеляційного суду, котра призначує незалежних прокураторів, Дж. Ріно підкреслила, що її слідчі не могли вирішити чи Б. Беббітт говорив неправду, зізнаючи перед Конгресом.

Троє індіянських племен з роду Чіппава мали намір створити на своїй території у місцевості Гадсон, Вискансин, касино, але їхнє прохання було відкинено Департа-

(Закінчення на стор. 3)

В. Жириновський радить Б. Єльцинові озброїти Ірак

Москва. — Голова Російської ліберально-демократичної партії Владімір Жириновський, відомий своїми екстремістичними політичними поглядами і також особистою дружбою з іракським диктатором Саддамом Гуссейном, порадив вищій владі Росії у випадку збройного конфлікту між Іраком і ЗСА та їхніми західніми союзниками озброїти іракську армію найновішими російськими системами противоповітряної оборони. В. Жириновський запевняє, що в цей спосіб іракці уникнуть американських повітряних атак і бомбових ударів.

Крім цієї „ініціятиви", В. Жириновський пропонує привести у підвищену бойову готовість війська Північнокавказької округи, які мають кривавий досвід війни проти волелюбної Чечні.

Провідник російських лібералів застрашував Росію тим, нібито "ЗСА підходять все ближче, щоб перешкодити російським інтересам на Близькому Сході".

В. Жириновський радить Б. Єльцинові поквапитися з допомогою для С. Гуссейна, поки „західня коаліція розвалюється".

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЛІТАК ЗАЛИШАЄТЬСЯ В ПОЛОНІ

КИЇВ. — Літак української компанії „Аеросвіт" далі перебуває у Сальоніках. Грецькі власті затримали його, домагаючись від України компенсації за смерть пасажирів, які були на літаку Як-42, що розбився в грудні біля гори Олімп. За повідомленням начальника управління інформації Міністерства Закордонних Справ України Віктора Нагайчука, 9-го лютого в Сальоніках відбулося засідання суду, на якому ухвалено рішення про дальшу затримку літака. МЗС робить все можливе, щоб уникнути подібних випадків з українськими літаками. Зокрема, тимчасово припинено рейс Київ-Сальоніки, проте рейс Київ-Атени продовжує діяти.

Л. КУЧМА ЗВЕРНУВСЯ ДО КОСТИТУЦІЙНОГО СУДУ

КИЇВ. — Як повідомляє Українське телебачення, Президент України Леонид Кучма звернувся до Конституційного суду з проханням вирішити питання щодо конституційности закону про тимчасове виконання обов'язків урядовими особами, яких голова держави призначає за погодженням з парляментом або парлямент — за погодженням із Президентом. У поданні сказано, що цей закон обмежує права голови держави щодо призначення прем'єр-міністра, генерального прокурора, голови Антимонопольного комітету, керівника Фонду Державного Майна, голови Державної телерадіокомпанії та інших керівників.

УКРАЇНСЬКО-КАНАДСЬКА СПІВПРАЦЯ

КИЇВ. — Тут відбулася зустріч прем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка з амбасадором Канади в Україні Кристофером Весдалом та президентом компанії "Емпайер-Мейнтененс" Моррісом Маком, який також є членом дорадчої ради концерну "Голден-Інтернешнел". Цей концерн підписав довготермінові угоди з трьома українськими виробниками на виготовлення коліс до залізничного транспорту, збірних компонентів вагонів, які канадський партнер продаватиме на світовому ринку. М. Мак високо оцінив потенціял України і зазначив, що його підприємство має надзвичайно великі перспективи. Канадська сторона в нього вкладе майже 3 мільйони американських долярів і є сподівання, що з роками обсяг закупів зросте до 150 млн. дол. В. Пустовойтенко підтримав пропозиції канадських підприємців і запропонував їм взяти участь у створенні лізингового фонду для українського ринку випуску українських електровозів, загальна потреба в яких, як повідомило Українське телебачення, в Україні становить на сьогодні 800 одиниць, а в Росії — 1,500 одиниць.

НА ЗАСІДАННІ КМ УКРАЇНИ

КИЇВ. — У Кабінеті Міністрів України обговорено заходи, спрямовані на соціяльні виплати. Міністер фінансів Ігор Мітюков зазначив, що на 1-го лютого цього року заборгованість із заробітньої платні, грошового забезпечення студентів та з інших бюджетних виплат становила близько 3 бл. гривень. За його словами, при пляні надходжень до Державного бюджету в січні 1.3 блн. гривень, надійшло лише 803 мільйони. У січні зросла заборгованість із зарплатні в позабюджетній сфері, досягши 4.4 блн. гривень. І. Мітюков наголосив на необхідності чіткого дотримання Указу Президента про спрямування 75 відсотків бюджетних надходжень на виплату заробітньої платні та на соціяльні виплати. Уряд дозволив вугільним підприємствам спрямовувати на виплату зарплатні всі гроші, що передаються з Держбюджету для підтримки і реструктуризації підприємств. Як повідомило Українське телебачення, враховуючи соціяльне напруження у вугільних регіонах країни, відповідна постанова Кабінету Міністрів буде чинною протягом першого півріччя цього року.

НОВА ВЕРСІЯ ЗАМАХУ НА О.САФОНЦЕВА

СИМФЕРОПІЛЬ, КРИМ. — Олександрові Сафонцеву зробили ще одну досить складну операцію, яка тривала шість годин. У понеділок, 9-го лютого, віцепрем'єр-міністер Криму вийшов з коми. Міністер охорони здоров'я автономії Андрій Підаєв двічі на добу доповідає в Київ про хід лікування потерпілих та їхній стан здоров'я, який покищо залишається важким. На допомогу лікарям до Симферополя прибула група військових медиків. У центрі громадських зв'язків також повідомили, що стан здоров'я О. Сафонцева дещо поліпшився, а стан здоров'я його охоронця Романа Гаркуші — стабільний. Як повідомив начальник Управління МВС в Криму Геннадій Москаль, одна з версій нападу на О. Сафонцева — його голування в Комісії з перевірки фактів зловживань з боку працівників Ялтинського міськвиконкому. На сьогодні фактично встановлено причетність до зловживань і депутатів різного рівня, і державних діячів з Ялтинського міського виконавчого комітету. Раніше напад на Сафонцева пов'язували з політичною дестабілізацією в Криму. Експерти-криміналісти встановили, що урну, в яку було закладено вибуховий пристрій, злочинці раніше вивезли, укомплектували зарядом вибухівки, еквівалентним 600 грамам тротилю, з дистанційним управлінням і знову поставили на місце.

У СВІТІ

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ, 8-ГО ЛЮТОГО, переможецем і одержувачем золотої медалі у змаганнях крутобігу дошкою, в зимових Олімпійських іграх у Нагано, Японії, став канадець Росс Ребагліяті. Одначе кілька годин пізніше офіційні чинники зимових Міжнародного Олімпійського Комітету повідомили, що його перемогу уневажнено і золоту медалю першуна він мусить повернути, бо під час перевірки виявлено присутність залишок марихуани у його системі. Канадська Олімпійська Асоціяція і Р. Ребагліяті звернулися з апеляцією проти такого рішення Міжнародного Олімпійського Комітету до Арбітражного спортового суду, підкреслюючи найперше, що марихуани він особисто не курив, а був тільки присутнім на вечірці де курили, а також, що „марихуана як така не є серединним поліпшення у виконанні" спортових чи інших вмілостей. У четвер, 12-го лютого, апеляційна рада вирішила, що Р. Ребагліяті залишається переможцем-першуном зі золотою медалею.

АНГЛІЙСЬКА ГАЗЕТА „САН" повідомила, що 29-річний Тревор Рівс-Джовнс, єдиний що залишився живим з трагічного автомобільного випадку в Парижі в серпні 1997 року, де загинула Діяна, принцеса Валії, її приятель Доді Фаєд і шофер, почав знову працювати. Він повернувся до праці у відомій лондонській крамниці „Геррордс" власником якої є Мохаммед Аль Фаед, батько загиблого. Згідно з речником згаданої крамниці, Т. Рівс-Джовнс працює принаймнеше чотири дні в тижні виконуючи легкі завдання охоронної служби крамниці.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК 10-ГО ЛЮТОГО, д-р Дейвид Сечер, номінат президента Билла Клінтона був затверджений Сенатом, на становище головного лікаря ЗСА, котре впродовж трьох років було незаповненим через невирішені спірні питання абортів і родинних вартостей. Д-р Д. Сечер, 56-річний американський африканець є директором Центру контролі та запобігання хворіб — державної агенції з головною квартирою в Атланті. Др-а Д. Сечера затверджено голосами 63 до 35, не зважаючи на те, що консервативні сенатори під проводом республіканського сенатора Джана Ашкрофта з Міссурі намагалися перешкодити цьому. Після сенатського затвердження президент Б. Клінтон назвав номіната „лікарем загального спрямування і єльоквентним промотором у змаганні за здоров'я всіх американців".

АҐЕНЦІЯ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ в середу, 11-го лютого, повідомила, що тепер споживачі води в ЗСА будуть отримувати річні звіти, котрі виказуватимуть чи питна вода в їхніх кранах відповідає державним вимогам безпеки, а коли ні, то на які небезпеки здоров'я вони наражуються, п'ючи цю воду. Згідно правилом, 56,000 систем постачання питної води в країні повинні б вислати свої перші звіти до 1-го жовтня 1999 року. Рішення в цій справі було наслідком дослідів у Каліфорнії, котрі пов'язують пиття великої кількости кранної води з викиданнями плоду в завагітнілих жінок. Хоча в загальному питна вода в країні є безпечною до споживання, то ця нова інформація дасть можливість людям довідатись про безпеку питної води

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

„А де поповнення?"

Перед нами щойно отриманий лист від голови УПЛДМ в ділових справах, але закінчений таким багато значучим реченням: „Весною віддали ми сирій землі нашу Тоню Горохович, тепер ховали ще одну колишню голову УПЛДМ — Ольгу Мак... А де поповнення?"

Як характеристичне для сьогоднішніх днів таке запитання і як, на жаль, характеристичні сумні повідомлення про відхід довголітніх, але як жертвенних громадських працівників.

І це питання про поповнення можна повторяти тепер в безконечність, слухаючи чи читаючи не лише про відхід в засвіти активних одиниць, але також про можливість ще живучих, але вже втомлених працею провідників, яких немає кому заступити. Раз-у-раз чуємо про відкладання загальних зборів, бо „ніхто не хоче" увійти до нової управи, чи таки ніяк не можна знайти осіб, що погодилися б працювати в одній чи іншій нашій організації, яка ще декілька років тому цвіла членством, працею та енерґією. І щораз частіше чуємо про самоліквідування наших „колись" активних організацій, із-за браку членства та охочих далі їх провадити, чи навіть тільки бути звичайним членом. Так самозліквідувалася Спілка Українських Журналістів в ЗСА, а тепер саме зачуваємо, що подібна доля зустріла Товариство Письменників „Слово".

Стоять пусткою колись повні життя українські народні доми, а наші мистецькі імпрези частогусто віють порожніми кріслами, які тільки частинно заповнюють завжди ті самі сивоголові, похилені і недочуваючі статочні „старші громадяни".

Така доля зустрічає не лише наші громадські установи в діяспорі, але навіть і такі, що мають служити своєю фінансовою поміччю і забезпеченевою. Ось гряде вже в недовгому часі чергова Конвенція Українського Народного Союзу, на якій, як читаємо у ствердженні Контрольної Комісії УНС, вміщеному в нашому щоденнику з 30-го січня, може дійти до злуки трьох українських забезпеченевих організацій в ЗСА — Української Народної Помочі, Українського Братського Союзу і УНС. Непевний стан усіх тих трьох забезпеченевих установ — це ще один доказ невідрадного стану українського життя в діяспорі та браку поповнення його рядів у кожному відтинку.

А що далі? Чи всі ці моральні та матеріяльні надбання, які два покоління переселенців з таким завзяттям і такою кропіткою працею своїх рук побудували, мусять зовсім пропасти та не мати ніякого продовження у майбутньому? Чи це тільки звичайна доля розлиття іміґрації у морі країни, яка пригорнула її до себе, чи це байдужість до тих форм життя, які батькам та дідам були так дорогі?

Аж лячно стає на думку, що можуть безповоротно зникнути з історії українського народу такі багаті надбання і це так матеріяльні, як і культурні, а звичайно пов'язані одні з другими.

Усі вони є конечні нашим співвітчизникам, там, дома, де вони так їх потребують. За останніх шість років ми дали і передали багато в Україну, але це ще далеко не кінець і наше існування тут і наша духова та матеріяльна сила — це конечність для вільної України, яка стоїть саме тепер перед важкими пробами. Ми не сміємо бути байдужими та за давньою приповідкою заявляти, що „наша хата з краю". Наша живучість — це надія і сподівання наших братів в Україні. Наше самоліквідування для них ще один удар, яких вони мають тепер подостатком у громадському та приватному житті.

Тому поповнення рядів у діяспорі мусить заіснувати і до нього треба переконувати та притягати те молодше покоління, що сьогодні ніяк не хоче включатися в українське життя. Якщо того не буде, будемо далі віддавати наші надбання, наші доми чужим, а українське слово завмре в останньому нашому щоденнику, в нечисленних тижневиках, школах і розговірній мові.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Анатолій Гороховський

ПРОВОКАТИВНИЙ КРОК

Після того, як Президент ЗСА звернувся з трибуни Конгресу до нації із щорічним звітом, він поїхав по Америці для зустрічей з виборцями. Першу зупинку Клінтон зробив в Урбана-Шампейн, де знаходиться Іллинойський університет, добре знаний не тільки в Америці, але й в Україні. Саме там, в одній з найбільш престижевих вищих наукових установ ЗСА, щороку проводяться наукові конференції, присвячені актуальним проблемам україністики.

Мені пощастило брати участь в одній з таких конференцій, на яку було запрошено моїх земляків-львів'ян: вчених, працівників Бібліотеки ім. Стефаника, журналістів. Саме там я мав приємну нагоду не тільки запізнатися з ректором Львівського Університету ім. І. Франка проф. І. Вакарчуком, але й взяти у нього інтерв'ю, яке було надруковане у „Свободі".

Сердечне прийняття

Та повернімося до теми нашої розмови. Студенти університету влаштували господареві Білого Дому гаряче, радісне та, що найголовніше, — сердечне прийняття. Промова Президента, яка була присвячена підсумкам здобутого та завданням на найближчу перспективу, була, як і належиться, офіційною, однак, торкаючись молоді, він переходив на довірливий непротокольний тон. Це імпонувало студентам і вони проявили велике зацікавлення питаннями, які стосувалися Клінтона.

В кінцевому підсумку відбулася жвава бесіда, в ході якої виявилося, що молодь не цікавиться тим, що діється за дверима помешкання Президента. Якщо він хоче за спідницями бігати, — сказав один з присутніх, — то це не наша справа. Сьогодні нас турбують відносини Америки з Іраком, ми хочемо знати, чи довго ще буде ООН цяцькатися з людиною, яка загрожує світові хемічною та бактеріологічною зброєю?

Питання, поставлене, як кажуть, в лоба, було докладно висвітлено високим гостем. Він підкреслив, що поки Саддам Гуссейн не відступить і не дозволить інспекторам ООН завершити свою роботу, доти буде існувати необхідність нанесення удару по іракських президентських палацах, в яких, як стверджують інспектори, зберігається зброя масового знищення людей. В даний час Ірак має 400 бомб, до яких додаються боєголовки різного призначення. Протягом тижня Гуссейн здібний наповнити дві боєголовки смертельними отруйними речовинами, які погрожує застосувати, якщо буде вчинено напад на його країну.

Америка намагається вирішити проблему мирним, дипломатичним шляхом, однак Гуссейн вперто тримається своїх поглядів. Він погоджується на дрібні поступки, зокрема дозволяє відвідання, а не інспекцію, пропонує обмежену кількість будинків, які можна оглянути, до того ж встановлює лише двомісячний термін праці комісії ООН. Становище ЗСА знаходить підтримку серед таких країн, як Англія, Австралія, Канада, Мадярщина, Чехія, Польща, Ізраїль, Кувайт, Портуґалія та ряд інших.

В той же час більшість арабських країн, які підтримували Америку під час війни у Перській затоці в 1991 році, тепер відмовилися від коаліції з нею, мотивуючи своє становище тим, що ніби немає підстав для нанесення удару по Іракові.

Окремо варто зупинитися на ставленні Росії до конфлікту, який затіяв Саддам Гуссейн. Вона займає особливе місце у вирішенні важливого питання, адже має свої інтереси в цьому районі земної кулі. Президент Єльцин рішуче попередив ЗСА, що військова акція проти Іраку може спричинитися до нової світової війни. Намагаючись залякати Клінтона, він попереджав його: „Подумай, Билл, до чого може привести твій рисковний крок!"

Світова війна

Попередження про можливість спровокувати нову світову пожежу президент Росії повторив під час візити до Італії. Крім того, він сказав репортерам, що генеральний секретар ООН полетить до Багдаду, щоб очолити зусилля дипломатів, які намагаються покласти край конфліктові. Проте Єльцин помилився. Кофі Аннан заявив, що не збирається летіли до Іраку, він хоче залишитися в Ню Йорку і брати безпосередню участь у засіданнях Ради безпеки.

Попередження президента Росії щодо можливости спровокування нової світової війни було сприйнято у Вашінґтоні спокійно, без особливого занепокоєння. Це не означає, що Білий Дім не враховує можливих наслідків військового удару, в той же час він застерігає, що через помилку чи необачливість тих, які мають ядерну зброю, може виникнути Третя світова війна. Відкличемось тільки на один приклад.

...В той ранок людство знаходилось на порозі атомової війни. Про це, на щастя, мало хто знає. А сталося ось що. Норвегія запустила наукову ракету для вивчення північного сяйва. За хвилину після старту російські радари виявили рекету, про яку норвежці завчасно повідомили всі країни. Треба ж було такому трапитися, що росіяни втратили листа, одержаного від північного сусіда, і до смерти налякалися, вирішили, що ракету випущено з американського підводного човна, а вона, як відомо, має вісім атомових боєголовок.

Про надзвичайну подію негайно повідомили Кремль. Президент Єльцин мав тільки кілька хвилин для рішення, а воно могло бути таким: чи запустити власну ракету, чи втриматися від цього.

Російські ракети в той час були націлені на американські міста, на великі промислові центри. Якщо б була дана команда „Пуск", то нова світова війна стала б дійсністю з її непередбаченими наслідками. Отож, вперше після початку нуклеарної епохи людство опинилося в небезпеці.

Слід визнати, що в Росії існує дуже велика загроза випадкового випуску ракети. Це твердження базується на кількох причинах. Поперше, старшини, які обслуговують ракетні комплекси, зазнають значних матеріяльних труднощів, своєчасно не отримують заробітну плату, що неґативно позначається на їх моральному стані; подруге, технічні засоби, радари та засоби сателітового зв'язку знаходяться в незадовільному стані. Слід вказати, що нині діє тільки третина радарних станцій, які існували за часів совєтської влади.

Підсумовуючи сказане, слід порадити російському президентові не погрожувати Клінтонові пальцем, а краще навести порядок у власному домі, адже нова світова війна може вибухнути саме з вини Росії.

Як видно, довші спроби дипломатів переконати Саддама Гуссейна, щоб він став на шлях виконання резолюцій міжнародної спільноти, досі не принесли бажаних результатів. Саме тому державний секретар ЗСА Меделин Олбрайт має всі підстави заявити, що Ірак дає всі

(Закінчення на стор. 3)

Волт Вітман

О, Капітане, мій Капітане!

(Пам'яті А. Лінкольна)

О, Капітане, мій відважний Капітане!
Ми подорож звершили небезпечну і тривожну,
І оминув наш корабель і рифи й скелю кожну, —
Ми заслужили нагороду довгождану.

Ось близько порт, я чую дзвонів хори
І натовпу тріюмф святковий, голосний, —
Бо очі тішить корабель суворий,
Звитяжець і надійний, і міцний.

Ой, серце, серце! — Чого ти плачеш, як дитя голодне?!
Мій Капітан на покладі лежить незрушно і безсило, —
Струмками кров його довкіл зачервонила,
Мій Капітан лежить, він мертвий і холодний...

О, Капітане, встань, почуй тих дзвонів спів,
Для тебе прапор майорить і грають, грають сурми,
Тобі вінки, і квіти, й люду радісного юрми,
Серця і очі звернені до тебе з берегів.

А ти лежиш, мій Капітане дорогий,
Рукою мужньою ще голова підперта,
Неначе ти плекаєш рій далеких мрій,
Упавши у цупкі обійми смерти.

Мій Капітане, батьку, ти мовчиш,
Твої уста бліді, і стислі, і безмовні,
Не чуєш дотику руки,
І не пульсує твоє серце невгамовне...

Та корабель заякорено тут надійно і безпечно, —
Завершено успішно подорож важку і небезпечну.

Святкуйте, люди, вкривши ці розлогі береги, —
Відважні додають народові і величі, й снаги.
А я в жалобі чорній йду від дорогої жертви,
Мій Капітан упав на покладі холодний, мертвий...

(Вільний переклад з англійської **Валентини Юрченко**)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про геройство і злочин

В останніх тижнях цілий світ цікавився та реаґував у різні способи на виконання присуду смерти Карлі Такер в Тексасі, що, не зважаючи на всі протести, сталося 5-го лютого ц. р. Здається, немає людини, яка б не була поінформована про виконання цього смертного присуду, а дослівно цілий ряд провідних у світі осіб закликали помилувати її в останній хвилині. Між тими, що зверталися з таким проханням, був передусім Папа Іван Павло II, але також різні жіночі організації, представники інших релігій, а навіть родина жертв її убивства. При цій нагоді усі засоби масової інформації широко інформували про цей випадок, так рідкісний в історії судівництва, і пригадували, що в ЗСА чекає виконання присуду смерти ще 43 жінки, які довше чи коротше вже засуджені на таку кару за свої злочини. „Ню Йорк Таймс" подає навіть листу цих жінок з поясненням, який злочин і коли вони його виконали, в якому віці та як довго вже чекають на рішення у своїй справі.

Але цей рідкісний в історії американського судівництва випадок, що стався так недавно, викликав дуже різну реакцію серед публічної опінії і поставив руба питання, чи рівноправність жінок у всіх ділянках є причиною того, що тепер вперше від 1984 року знова виконано смертний присуд на жінці. Це також викликало друге питання — чи після Карлі Такер підуть всі ці інші засуджені на смерть, що чекають в тюрмах, і чи тим ще раз буде підкреслена повна рівноправність жінок у всіх ділянках?

Але мені ця публічна дискусія і загальне зацікавлення виконанням того присуду насунула зовсім інші думки та порівняння.

Ось саме тепер у лютому, коли так багато зацікавлення викликала історія звичайного злочину та кари за нього, що справедливо дісталася тій, яка його виконала, з тих чи інших, але особистих причин, ми в українській громаді як вже довгими роками відзначуємо жінок, які згинули, засуджені на смерть за свою любов до України. Хоча як воно звучить патетично, але таки нічого іншого, а саме ця любов і чистий патріотизм були причиною того, що протиукраїнська влада засудила їх на смерть.

Одних розстріляли чи просто застрілили, інших замучили катуванням, а ще інші померли в таємничий спосіб, який був лише іншим способом убивства. Це наші героїні, як Ольга Басарабова, Олена Теліга, Алла Горська, чи 500 жінок в Кінґірі, які пішли проти совєтських танків та згинули під ними. Усіх їх і багато інших, прізвища яких знаємо або не знаємо, це ті наші жінки, що довго, перед західніми, зазнали рівноправности у смерті. Ми відзначуємо їхню геройську смерть в лютому та згадуємо їх часом і при інших нагодах, але це і все.

Як дивно, що тоді, коли вони у тюрмах чи концентраційних таборах чекали присуду смерти, ніхто з міжнародної опінії не станув біля них, не кричав і не просив їхнього помилування в ім'я гуманности чи тільки того, що вони були жінками. Де були в тих часах міжнародні жіночі організації, де була Католицька Церква з Папою на чолі, де були інші оборонці людського життя? Чи ті наші жінки не були гідні такого розголосу і такої оборони як теперішні звичайні злочинці — жінки, повії чи наркоманки, які із-за чисто особистих причин вбивають людей?

Дивно це все укладається в житті і дивні є реакції публічної опінії на різні, а однак дещо подібні події.

Але передумуючи тепер саме виконання присуду смерти К. Такер, що викликало стільки розголосу у світі та принесло їй стільки оборонців з Папою Павлом Іваном II на чолі, мусимо поставити собі питання: чому така несправедливість? Чому так тихо і без світового розголосу гинули наші жінки-героїні і тільки горстка українських жінок згадує їх раз у рік „святочною академією".

О-КА

Едвард Кухар

ПОВІВИ З ЛІСІВ

II

Один з польських генералів приписав заслугу аґентові УБ „Славкові". Фактично ж тут „вмочив пальці" один з найкращих англійських шпигунів для совєтів, Кім Філбі. Про це згадував у споминах зв'язковий SIS з ОУН-УПА.

Ще перед війною англійська SIS навзязала контакти з С. Бандерою. Після війни співпраця тривала. Перша група українців, котру англійці забезпечили таємним приладдям і відіслали в Україну в 1949 році, згинула без вістки. В наступному році англійці вислали ще дві групи в Україну, але й вони згинули без сліду.

Тим часом американці почали сумніватись відносно використання С. Бандери Заходом. Сі-Ай-Ей висувало поважні закиди відносно С. Бандери як союзника: мовляв, його „крайній" націоналізм з „фашистською" закраскою ставлять Заходові труднощі в контактах з іншими народами СССР, головно з росіянами(?). А також те, нібито С. Бандера не має популярности серед старої еміґрації на Заході. Вкінці С. Бандеру оскаржили в протиамериканському наставленні. Сі-Ай-Ей порозумілося з SIS в Лондоні в 1951 році, в напрямі зірвання співпраці з С. Бандерою. Англійська сторона наполягала на вдержанні цієї співпраці. Після тримісячної перерви англійці скинули три групи. Літаки вилітали з Кипру на Середземному морі. Одну групу скинули між Львовом і Тернополем, другу недалеко Коломиї, третю — на терені Польщі. Про долю цих груп легко можна здогадатись.

Летунські висадки закінчились трагічними вислідами, але дві групи, котрі ішли протоптаним шляхом, дійшли до цілі без поважних перешкод. В одній з них був досвідчений конспіратор Збіґнєв Камінський, псевдо „Дон". Приніс він Лапінському призначення на крайового провідника, підписане С. Бандерою. Однак „Зенона" непокоїло, що „Дон" зіставав провідником СБ. Камінський одержав в Мюнхені завдання перевірити обставини смерти двох членів мережі — „Явора" і „Хмари". Інформації, що надходили до „Централі", викликали сумніви відносно цього. Фактично, їх обидвох Лапинський усунув під закидом співпраці з УБ. Чи вони дійсно були аґентами, котрих УБ хотіло використати для перевірки самого „Зенона"? Чи то вони відкрили його подвійну гру? Вірогідно, що зусилля „Дона" „розкусити" Камінського не дали відповіді. „Боївка без ніяких перешкод, — оповідає один з генералів УБ, — перейшла Чехо-словацьку границю. Тоді аж на чехо-словацькій залізничній станції в Танвальд була затримана. Боївку розпізнав і видав її чехо-словацьким службам безпеки польський працівник УБ, приділений до цього завдання за границею". „Зенон" не був відповідальний за висилку групи. Був це суперник „Зенона", „Дон".

У 1952 році Secret Intelligence Service зважилася на висадку українських аґентів підводним човном. Група з чотирьох осіб вийшла з підводного човна на берег в ґумових понтонах. Винищувальна акція морських сил Польщі тривала три дні. Аґентів було знищено, одного схоплено живим, його псевдо — „Павло" (Ілько Гриньків) і передано НКВД. По невдалих перекидах з літаків і підводного човна, англійці рішили вжити повітряні бальони. Випущено їх із швидких кораблів недалеко польського узбережжя. Кораблі обслуговували німецькі моряки — отже, це теж доказ, що ООН мала зв'язки з німецькою розвідкою. Кораблі, здогадливо, перебували під командою Ганса Кльосе, котрий співпрацював з англійською розвідкою, яка перекидала аґентів до Латвії і Естонії. В 1953 році здійснено дві успішні висадки повітряними бальонами. Завдячуючи тим висадкам, мережа нав'язала зв'язки з Централею ОУН в Мюнхені через радіо. „Зенон" мав повну контролю над передаваними інформаціями. Вони не мали великої вартости, бо члени ОУН-УПА не були затруднені на високих становищах і не мали доступу до більших урядових таємниць Польщі. Одначе, з Україною Централя в Мюнхені тримала зв'язки через зв'язкових, скинених бальонами, і вони 1952-53 роках переходили кордон три рази.

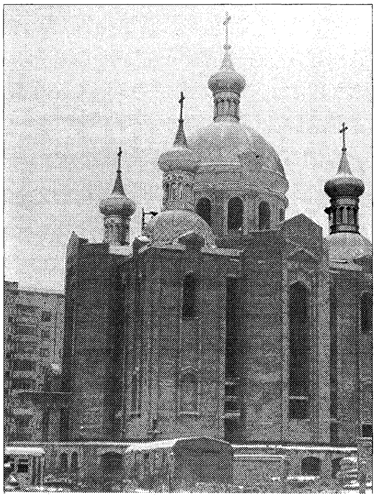
„Дон" почав підозрівати „Зенона" у зраді. В грудні 1953 року він доносить Централі, що 12-го листопада УБ затримав на 24 години одного з членів мережі. „Дон"-Камінський довідався про це через місяць. „Зенон" знав про це далеко раніше і унеможливив допит затриманого, хоч справа належала до компетенції „Дона" як шефа СБ. „Дон" довідався, що „Чабан" та інші члени ОУН-УПА, котрих вважали вбитими, перебувають в совєтських концентраках. В березні 1954 року „Дон" зажадав від Централі, щоб там перевірили життєпис „Зенона". Офіцери УП рішили покінчити з операцією С-1. На початку квітня в цілій Польщі проведено арешти членів ОУН-УПА. 14-го квітня „Зенон" з'явився в сховищі телеграфіста Василя Климаша-„Любомира" в Чорнувце, Ольштинського воєвідства. „Зенон" сказав „Любомирові", що веде його на зустріч з „Доном". В дорозі до залізничної станції натрапила на авто, при котрому стояло кілька осіб, ніби зайнятих направою цього авта. Коли „Зенон" і „Любомир" минали їх — фактично, офіцерів УБ в цивільній одежі, — ті кинулись на „Любомира". Лапинський-„Зенон", немов користаючи з „неуваги" аґентів УБ, відскочив убік, витягнув пістолю і „поповнив самогубство".

Арештованих членів операції S-1 передано капітанові Романовському на допити. У 1955 році відбувся суд оскаржених. „Дона" і ще трьох засуджено на кару смерти, відтак її замінено на ціложиттєве ув'язнення. Інших засуджено на багато років тюрми. Під час допитів члени мережі здогадувались, яку ролю відіграв „Зенон", хоч УБ старався за всяку ціну це втаїти. У висліді кількалітньої операції S-1 ув'язнено або знищено кільканадцять членів ОУН-УПА. Перехоплено контролю зв'язків між Мюнхеном і Україною, забрано деяку частину грошей та розвідувальної техніки, і скомпромітовано діячів ОУН в очах англійців.

(Закінчення на стор. 4)

Росте церква в Тернополі

Не так давно „Свобода" друкувала звернення до української громади під заголовком „Тернопільці будують церкву", де йшлося про допомогу в будові церкви св. Архистратига Михаїла у Тернополі. Тож тепер з радістю повідомляємо, що знайшлися серед діяспори люди, які перейнялися турботами тернопільців, подали їм свою руку допомоги і про те свідчать листи, що надійшли до кредитівки „Самопоміч" в Балтиморі разом із грошовими переказами (чеками).

Ось що пишеться в одному з таких від подружжя Йосифа та Елисавети Яцусь з Розелл, Н. Дж.: „Тішить мене, що уже відбудовано церкву Успення Божої Матері, яку окупанти знищили! (Малим хлопцем носив цеглу на будову нової церкви). Місто росте, для нових поселенців потрібні додаткові церкви для духовного, культурного та морального розвитку".

Тож, дорогі краяни, прийміть сердечний уклін та безмежну вдячність від усіх тернопільців з України, від тих, хто старається будувати нове життя, іде вперед, долаючи життєві та фінансові труднощі (з вашою допомогою). Адже відомо, що, якщо в тяжку хвилину відчувається підставлене плече допомоги, моральна підтримка, то це вселяє силу на подолання труднощів, віру та надію на краще майбуття, якого всі ми разом так бажаємо нашій неньці-Україні. І хоч ви й далеко, за океаном, але серцем і помислами завжди були і залишаєтеся з нею, Україною, і ніколи не зрадили її!

Дай Боже вам небесної благодаті, здоров'я та щастя!

А світлини, що надійшли нещодавно з Тернополя наочно покажуть вам, на що і куди ідуть ваші пожертви. Також подаємо ще раз адресу для тих, хто не встиг включитися в ту добру справу, але має бажання: „Account" №1315-01, „Selfreliance",Baltimore Federal Credit Union,239 S. Broadway, Baltimore, MD 21231-2406; тел.: (410)732-3062. Адреса в Україні: Україна,282023, м. Тернопіль, вул. 15 квітня; тел.:26-15-94.

Ольга Яремко

Свято в Школі Українознавства ОУА „Самопоміч" в Нью Йорку

Ой, колядочко, моя
Через гори і моря,
Через ріки і ліси
Усіх людей сповісти,
Що з оцим Святим
Різдвом
Їх вітаємо Добром...

Так ще напередодні Різдвяних свят, а саме, 13-го грудня 1997 року, Дирекція і учні Школи Українознавства ОУА „Самопоміч" в Нью Йорку, сповістили і запросили гостей на шкільне свято „Різдвяні традиції".

Вже склалася традиція, від дня заснування школи рівно 50 літ — кожного року вона влаштовує шкільне свято.

... Багато це чи мало?
У відповідь — на все,
Історії сторінки
Розкажуть вам про це.

Ось і знову на початку шкільного навчального року вирішили повторити минулорічну тему „Різдвяні традиції, які існують понад 1000 років серед нашого народу і збагачені різноманітними українськими звичаями — найціннішими нашими скарбами.

В цей день у шкільній залі св. Юра панував надзвичайно піднесений настрій. Навіть велика стилізована ялинка, урочисто прибрана на сцені, якось по-особливому світилася між двома замороженими вікнами, ніби нагадуючи про сильні морози на Україні. Про різдвяні декорації подбали Віра Крупа, Емілія Літепло, які є членами Батьківського Комітету, Юрій Янчишин і голова Батьківського Комітету Люба Лабунька.

На урочистості шкільного свята були присутні представники Т-ва „Самопоміч", адміністратор школи Надя Савчук. Також ред. Уляна Старосольська, автор широковідомої книжки „Розкажу вам про Казахстан", Лідія Крушельницька, керівник Студії Мистецького Слова.

Святкування відкрила директор школи мгр Ольга Кекіш, вітаючи всіх присутніх у залі.

Про те, як далеко сягає наша традиція, О. Кекіш прочитала „Свят-Вечір на Княжому дворі" Л. Тауридської, за „Новим шляхом". На тему свята О. Кекіш вміло віднайшла і представила присутнім цікавий матеріял, який є великою допомогою у навчанні під час шкільної імпрези. Крім того виховна і навчальна роля імпрез у школах є тоді велика, коли вони є не стандартні, але добре підготовлені.

Під час читання в залі панувала надзвичайна тиша. Здавалося, ніби всі присутні в цей час були дійсно на „Княжому дворі" і могли спостерігати за звичаями, які там відбувались на Свят-Вечір.

Далі святочну програму проводила Марія Гарасимович-Олинець, довголітня учителька співу в школі. Програма складалася з 14-ти точок і в ній брали участь всі учні. Розпочали її наймолодші — учні передшкілля під проводом Дарії Бідник. Це був наймолодший „Діточий вертеп", який чудово виступив перед переповненою шкільною залею з колядами „Бог Предвічний" і „Бог Ся Рождає", в супроводі акомпаньяменту Дарії Бідник на фортепіяні.

Відтак був виступ 1-ої кляси. Гарно, урочисто виголошуючи слова, продеклямували першокляснники вірш І. Франка „З Новим Роком". Опікун цієї кляси є Надя Літепло. Це завдяки її терпеливості, ніжності і любові до дітей, вони переступають поріг з першої кляси в наступні, вміючи читати і писати.

Наступні виступали учні 7-ої кляси, які продеклямували „Святий Вечір" Ю. Шкрумеляка і „Різдвяна ніч" Р. Завадовича. Слід відзначити виступ учнів 8-ої кляси, опікуном якої є Оксана Хорозова. Учні прочитали нарис „Боже деревце" із збірки „Розкажу вам про Казахстан". Цей нарис У. Старосольської зворушив присутніх.

Далі виступали учні 9-ої кляси, опікуном яких є Ігор Семида. Діти деклямували вірш Р. Завадовича „Різдвяна мрія" і „Святкуємо Різдво незалежне своє" Ганни Черінь. А Христя Заверуха виконала сольо мельодійної коляди „На Йорданській річці".

Першу частину шкільної програми завершив виступ учнів 11-ої кляси, під опікунством директора школи О. Кекіш. Гарно продеклямували вірш Б. Лепкого „На Святий Вечір" учениці Адріана Косович і Оленка Лисецька. Далі слідувала деклямація кожного учня окремо — „Вертеп", уривок з поеми Б. Лепкого „Мазепа". Після таких гарних і змістовних деклямацій, в яких передаються найкращі людські почування — радість, зворушення і переживання, почалася друга частина програми виступом чудового дуету Фуні і Тараса О'Конелл, які виконали коляду „В Вифлеємі у яскині". Публіка щедро нагородила їх оплесками.

Гарно виступали учні 2-ої кляси, словами і жестами передаючи до присутніх радісну новину, яка сталася в ніч народження Спасителя роду людського. Три маленькі сівачі виголосили „Посівальне" і Новорічне вітання. Усі учні кляси продеклямували „Різдво" Ганни Черінь, а дві дівчинки — А. Семененко і Х. Пекник — гарно продеклямували „Ой, колядочко моя" Іванни Савицької. Опікункою цієї кляси є М. Лисецька.

Далі виступали діти 3-ої кляси, опікункою якої є Ольга Чернат. Учні продеклямували вірші Катерини Перелісної „Щедрик", „Новий Рік" і „Коляда".

Учні 4-ої кляси виконали теж деклямацію вірша „Різдво" Іванни Савицької, вірші Р. Завадовича, С. Кузьменко. В цій клясі навчаються самі дівчатка, з гарним голосом до співу, і дуже гарно у їхньому виконанні звучала коляда „Нова радість стала". А Оленка Кебало чудово виконала всім так відому українську щедрівку М. Леонтовича „Щедрик". Опікуном цієї кляси є І. Сарамака.

Слідуючою точкою був виступ учнів 5-ої кляси „Вертепик" — Леоніда Полтави і колядка „Добрий вечір тобі..." під опікунством С. Куницької. Всі учні мали майстерно виготовлені костюми і кожен чудово виконав свою ролю.

Гарно підготовили свій виступ і учні 6-ої кляси, продеклямувавши вірш „Під ялинкою" Іванни Савицької, і принесли з собою власноручно зроблену декоративну різдвяну ялинку. Виконали також коляду „Весело співайте" і виголосили новорічні побажання. Наталя Лисецька завершила виступ своєї кляси грою на бандурі колядки "Темненькая нічка".

Виступом шкільного хору учнів від 1-ої до 7-ої кляси, під проводом учителя співу і музики Марії Гарасимович-Олинець завершена третя частина шкільної програми. Учні гарно заспівали колядки „Радуйтеся, всі люди" (соліст учень 1-ої кляси Максим Савицький Мицак), „Сійся-родися" (солістка Лідуся Мулик, учениця 6-ої кляси), а також колядки „Бог ся Рождає" і „Бог Предвічний".

М. Гарасимович-Олинець зложила щиру подяку Батьківському Комітетові за віддану працю у школі, висловила подяку вчителям за старанну підготову учнів до шкільного свята, Дарії Бідник за акомпаньямент і за співпрацю під час лекцій співу. Подякувала також В. Крупі і Е. Літепло та Ю. Янчишинові за чудові декорації сцени, Александрові Редькові за налагодження голосників, а також усім учням за старанне виконання програми. Спеціяльну подяку висловила достойним гостям за присутність на нашім шкільнім святі.

До голосника підійшла Уляна Старосольська, яка сказала про те, наскільки була зворушена програмою шкільного свята і те, як своїм виступом учні навіяли їй спогади тих переживань у далеких, казахстанських степах, і це звичайно було для неї несподіванкою на цьому святі. З великою любов'ю вона виразила подяку дітям і вчителям, і сказала, що вся запорука і надія в дітях, і вірить, що буде Україна славною і міцною державою в світі, буде во віки! Бо підростає гідна і міцна зміна — наші діти.

Завершилася імпреза виступом Люби Лабуньки, яка зложила подяку директорці школи О. Кекіш, М. Гарасимович-Олинець, усім учителям, учням за працю в школі і за виконання шкільної програми, в якій відчувалося родинне свято, а шановним гостям — за присутність, яка є так необхідною для підтримки виступу наших дітей.

На закінчення хочу словами гарної колядки Іванни Савицької передати настрій шкільного свята.

...Ой, колядочко моя,
Через гори і моря,
Крізь далекі світи
В Рідну Землю полети,
В Рідну Землю, в Рідний
Край
Нашу радість передай!

М. Лисецька

Провокативний...

(Закінчення зі стор. 2)

стимули для нанесення удару. Ми, сказала вона, не можемо не скористатися можливістю знищити зброю масового вбивства мирного населення... Саддам Гуссейн повинен знати, що ми не обмежимося шпильковими застриками, до кінця лютого буде нанесено по військових об'єктах Іраку такий удар, щоб Гуссейн не мав можливости в майбутньому створювати хемічну та бактеріологічну зброю.

В той самий час ЗСА продовжують збільшувати свою військову присутність в районі Перської затоки. Мова іде не тільки про кількість, але і про якість зброї. Сьогодні американці мають в п'ять разів більше бомб та ракет точного наведення, ніж їх було у 1990 році. Зброя ця більш ефективна, більш точна. Скажімо, ракети „Томагак" можуть тепер бути націлені з допомогою сателітів, авіаційні бомби спроможні пробити товщу бункерів і всередині їх зірватися, що дасть можливість спалити хемічну зброю, яка там знаходиться.

Ізраїль не мовчатиме

Окремо слід сказати кілька слів про Ізраїль, країну, яку Ірак піддав обстрілові ракетами совєтського виробництва під час війни в Перській затоці. Паніки в країні немає, однак йде діяльна підготова до можливого нападу Багдаду. Антиракетна техніка приведена в бойову готовість, населенню роздають протиґазові маски. Уряд заявив, що цього разу не дає ніяких обіцянок не відповідати на обстріл збоку Іраку.

І все ж, ізраїльське керівництво серйозно побоюється ракетної атаки збоку Іраку із застосуванням бактеріологічної та хемічної зброї. В зв'язку з цим уряд Ізраїля звернувся до Адміністрації ЗСА з проханням прискорити доставу вакцини проти сибірської виразки та інших бактерій.

Увага всього світу звернута тепер на Ірак, адже від нього залежить мир, ключ від якого знаходиться в руках Саддама Гуссейна.

Відбудеться...

(Закінчення зі стор. 1)

ментом внутрішніх справ у 1995 році. Зразу після того племена, котрі були проти створення касина, склали даток в сумі 300,000 дол. Демократичній партії.

В основному це слідство буде обмежене до з'ясування чи Б. Беббітт говорив правду перед Конгресом. Одначе, деякі офіційні чинники Департаменту юстиції кажуть, що це може бути першим кроком до ширшого слідства, пов'язаного з виборчими контрибуціями під час президентських виборів 1996 року.

Св. п. Анастазія Олеськів-Волкер

23-го грудня 1997 року у Нортпорті, Фла., відійшла у вічність ненадійно видатна українка св. п. Анастазія Волкер.

Вона народилася 11-го листопада 1908 року у Ляховичах біля Стрия в Україні. Після Першої світової війни родина виїхала до Америки і поселилася у Міннесоті. У 1929 році Анастазія перенеслася до Чикаго, де в університеті студіювала суспільні науки і підприємництво. У 1940 році одружилася з молодим інженером з Берліну Вілліямом Волкером і обоє переселилися до Дітройту. У Міннесоті, Чикаго і у Дітройті кинулася у вир громадсько-суспільної праці. Мала вроджений хист до плянування різних проєктів і їх послідовно виконувала.

Від 1941 року була дуже активною у Союзі Українок Америки, у якому виконувала різні відповідальні функції. Крім того, була активна в Міжнародному інституті та брала живу участь у суспільно-громадській праці української громади. Її особливою турботою була опіка над старшими віком. У 1970 році була іменована Клюбом Українських Градуантів, якого була активною членкою, Українкою Року. Завершенням її суспільно-громадської праці було плянування і закінчення будови та посвячення дому для старших віком — „Українське Село", якого вона була довголітним президентом, а після закінчення будови почесним президентом і досмертним членом Дирекції.

Похоронні відправи відбулися 31-го грудня 1997 року у православній катедрі Матері Божої у Савтфілді, Миш.

Їй у першу чергу завдячує українська громада метрополітального Дітройту і жителі 146 мешкальних одиниць „Українського Села", які були збудовані з допомогою Федерального уряду коштом понад 6.7 млн. дол.

Зенон Василькевич

Зустріч з українськими космонавтами у Філядельфії

Під час зустрічі (справа): д-р Ярослав Пустовий, ген. Леонід Каденюк, Віра Каденюк і Дмитро Каденюк.

Дженкінтавн, Па. — Тут в четвер, 8-го січня ц. р. у приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру української Філядельфії вітали своїх земляків-космонавтів — полковника (тепер вже генерал-майора авіяції) Леоніда Каденюка з дружиною Вірою і сином Дмитром та д-ра Ярослава Пустового.

Ще перед зустріччю в УОКЦентрі гості зложили візиту посадникові Едвардові Ренделові, Владиці Володимирові Пасці та відвідали катедру, Дзвін свободи і Френклін Інститут у Філядельфії. Згадані зустрічі і відвідини відбулися завдяки заходам мгра Уляни Мазуркевич і Марійки та інж. Романа Цигана.

До УОКЦентру гості завітали біля 7-ої години. Тут на очікуваних гостей чекала численно зібрана громада — представники громадських організацій і запрошених гостей. Зустріч відбулася з ініціятиви філядельфійського відділу Товариства Українських Інженерів Америки і при активній співпраці з управою Українського Освітньо-Культурного Центру у Філядельфії. Формальне привітання гостей почалося традиційно хлібом-сіллю, доконаним представниками українських молодечих товариств. З привітами від громади виступали Михайло Ковальчин від місцевого Відділу УККА, Марія Раковська від СУА та інж. Роман Циган від ТУІА. З нагоди цієї зустрічі інж. Методій Борецький передав гостям дві книжки: „Завоювання міжплянетних просторів" Юрія Кондратюка в українській мові і Альманах УНС на 1970 рік, в якому є стаття авторства інж. М. Борецького „Епохальна подія" про підготову і успішну подорож людини на Місяць. Згадана зустріч відбулася при щедрій перекусці і добірних напоях, приготованих Вірою Андрейчук і інж. Мироном Біласом.

Після відвідин більших скупчень українців у ЗСА космонавти вернулися в Україну, де Леоніда Каденюка чекала приємна несподіванка: Президент України Леонід Кучма нагородив його відзнакою Президента України „Орденом за мужність" першого ступеня; йому надано звання генерал-майора авіяції, вручено ключі до квартири в Києві. На честь космонавтів відбувся величавий концерт кращих акторів сцени і дитячих колективів.

Подолавши великі труднощі відповідного тренування, генерал Л. Каденюк вивів незалежну Україну в когорту наймогутніших космічних держав світу і за це йому належиться особливе признання цілого українського народу.

Методій Борецький

Партія...

(Закінчення зі стор. 1)

не базується на адміністративних заходах.

Щодо святочних передвиборчих несподіванок, то Партія "Реформи і Порядок" вирішила подарувати кожній київській молодій парі, яка одружиться 14-го лютого 1998 року, по кілька кілограмів меду. За інформацією пресової служби ПРП, таким чином партія хоче "приватизувати" закоханих людей в День Святого Валентина.

У світлу пам'ять доброї приятельки МАРІЇ КОБЕЛЕЦЬКОЇ на нев'янучий вінок пересилаю щиросердечні співчуття родині та приятелям.

ЗЕНЯ ІВАНЮК

МАРИНА АНТОНОВИЧ-РУДНИЦЬКА

померла 16-го грудня 1997 року в Монтреалі, Канада.

З смутком повідомляємо приятелів і знайомих, що 5-го лютого 1998 р. несподівано відійшла у вічність на 76-му році життя наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

ІРИНА ПРОЦИК

У глибокому смутку:
дочки — РОКСОЛЯНА ПИК з мужем ОМЕЛЯНОМ
— ДІЯНА KITCHELL з мужем NEAL
внуки — ЛЯРИСА
— АДРІЯН
— МАРКІЯН
— ERIC
— JONATHAN
родина в Канаді й Україні.

Щиро дякуємо всім, що зложили пожертви, які перешлемо на українські студії в Гарварді.

У незабутню пам'ять св. п. М. Кавки

В середу, 31-го грудня 1997 року о год. 11:23, не дочекавши приходу нового року, відійшов у вічність св. п. Микола Кавка, визначний суспільно-громадський і політичний діяч в Україні і З'єднаних Стейтах Америки, актор українських театрів, директор і головний режисер театральних груп Опанаса Карабіневича, Йосифа Стадника, театру ім. Тобілевича й інших.

М. Кавка народився 17-го квітня 1914 року в Синевідську Вижнім на нашій славній Бойківщині. Від наймолодших літ виховувався в атмосфері національної свідомости. Покійний належав до неповторної генерації оптимістів, тому ще замолоду вступив у ряди юнацтва, а потім дорослого членства Організації Українських Націоналістів, щоб разом з тисячами інших його друзів боротися доступними тоді засобами за відновлення незалежної і соборної України.

Після закінчення формальних студій, театральних курсів і практики, вступив до театру в Стрию, і там кидається у вир не тільки театрального життя, не тільки служить Мельпомені, але загальній українській справі. Бо це були часи, коли почерез театральні вистави керівники і актори підносили загальну національну свідомість в народі, формували гурти справжніх українців-революціонерів, підготовляли кадри для майбутніх подій. Театральне життя св. п. Миколи і Марії Кавків було барвистим і цікавим, і дослідники цієї ділянки ще напевно скажуть своє слово про заслуги М. Кавки.

По Другій світовій війні родина Кавок опинилася на еміграції, а Микола Кавка, відразу кинувся в гущу суспільно-громадського і театрального життя. У Регенсбурзі він спочатку був фінансовим референтом Українського Допомогового Комітету, очолюваного о. Богданом Ганушевським. Завдяки діяльності цього комітету вдалося врятувати від примусової репатріяції чимало українців, зокрема української молоді, яка блукала вулицями міста без жодних документів і тому була під постійним прицілом комуно-московських каґебістів, які полювали на українців, що відмовлялися повертатися на „родіну" або почали формувати нові організовані основи для творення таборів під зверхністю УНРА, а потім ІРО.

З ініціятиви Матвія Мелешка там було зорганізовано „Концертовий ансамбль", мистецький провід у якому перейняв Микола Кавка, а музичний — Іван Поваличек. Цей виїзний театр поставив чимало вистав і згуртував довкола себе десятки акторів, відвідуючи також інші табори і скупчення українських емігрантів. Коли в 1947 році до Регенсбурга приїхав театр Володимира Блавацького, М. Кавка і чимало інших акторів поповнили його ряди.

Розпочався, однак, масовий виїзд українців на постійні поселення до численних західніх країн, і в 1949 році М. Кавка прибув до Дітройту, де знову ж таки поринає у вир зорганізованого життя громади, шукаючи не тільки за організованими формами суспільно-громадського життя, але мріє про продовження театральної і культурної діяльности. Зібравши гурт ентузіястів театрального мистецтва і таки справжніх мистців, які прибули до цього міста, подружжя Марія і Микола Кавки здійснюють свої задуми спільно з Зеноном Тарнавським і численними іншими культурними діячами. Громада Дітройту в тому часі славилася чисельною фаховою когортою культурних діячів різних жанрів, крім того місто стало постійною „базою" славетної Капелі бандуристів ім. Шевченка. Поставивши на сцені п'єсу „Дійство про чоловіка" з активною участю М. Кавки, театр започатковував серію інших вистав, які славилися не тільки у Мишиґені, але й у сусідніх стейтах.

Св. п. Микола Кавка не обмежував своєї діяльности театром. Як член Об'єднання Мистців Української Сцени він почувався до обов'язку цікавитись іншими культурними виявами громади. Підтримував вже існуючі мистецькі згуртування, давав повну підтримку великому сумівському ансамблеві бандуристок під мистецьким керівництвом маестра Петра Потапенка, а до останніх днів свого активного і багатогранного життя „тримав" при житті чоловічий хор „Ватра", який і досі діє при Українському Культурному Центрі під вмілим керівництвом відомого диригента і музиколога маестра Володимир Щесюка, який в останніх роках був близьким приятелем М. Кавки.

Крім згаданих активностей на відтинку культури, М. Кавка був здисциплінованим і провідним членом ОУН, членом Обласного проводу, головою 10-го Відділу ООЧСУ, координатором ОУДФронту, членом Дирекції УКЦентру, культурно-освітнім референтом та був у передовій ланці осіб, які плянували, унапрямлювали і реалізували працю ОУДФронту. З цього посту він, спільно з іншими друзями, зустрічався з численними офіційними особами Уряду України, наприклад, з першим Президентом Леонідом Кравчуком, Олегом Білоручком, першим амбасадором вільної України у Вашінгтоні, д-ром Юрієм Щербаком, консулами в Чикаго Борисом Олійником і Віктором Кириком, вітав на форумі УКЦентру письменників Івана Драча, Дмитра Павличка, Ліну Костенку, Михайла Осадчого, політичних діячів Володимира Яворівського, Михайла Ратушного та багатьох інших, подивляв і захоплювався виступами мистецьких ансамблів з України, слідкував за розвитком подій в незалежній Україні і, як глибоко віруча людина, дякував Господеві за велику ласку воскресіння українського народу, тішився його успіхами і болів його невдачами. Маючи добре розвинений світогляд, шукав шляхів замирення у громаді, знаючи, що тільки шлях дружнього співвідношення веде до успіхів.

Покійний Микола мав особливий підхід і сантимент до молодечих організацій і спортових товариств, з якими завжди знаходив спільну мову, а як було потрібно, був готовий їм допомагати. Життєвий шлях св. п. Миколи Кавки визначається відданістю суспільно-громадським, політичним і мистецьким справам, посвятою і вірністю родині, любов'ю до України і діяспорної громади. І ці шляхетні прикмети переплітаються золотою ниткою у його нелегкому житті, у якому він знаходив життєтворчий підхід до життя для себе і закохання для свого оточення.

Тому не дивно, що велика дітройтська громада гідно і достойно прощала свого друга, прикладного члена, який до останніх днів свого життя служив загальній справі — справі визволення українського народу.

Біля домовини з тлінними останками св. п. Миколи Кавки, яка була виставлена в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, Панахиду правили три отці: о. крилошанин Богдан Скасків, о. ігумен Роберто Лукавий, ЧСВВ, і о. Г. Опаскі, ЧСВВ.

Біля домовини, прикрашеної національними і організаційними прапорами, стояла почесна стійка друзів-націоналістів, щоб віддати останню пошану свому побратимові. Співав зібраний хор під керівництвом Ярослава Дужого. Слово-співчуття для родини сказав інж. Богдан Федорак, голова ГУ ООЧСУ, президент УКЦентру, який висловив великий жаль по втраті М. Кавки, що був „нашим дорадником в багатьох справах і співучасником в реалізації багатьох плянів". Велика церква Непорочного Зачаття була переповнена шанувальниками М. Кавки.

В суботу 3-го січня 1998 року о. ігумен Р. Лукавий, ЧСВВ, відправив поминальну Богослужбу і Панахиду, а також запечатав гріб на цвинтарі Вудлавн у присутності великої кількости шанувальників М. Кавки.

Після похоронних обрядів в приміщенні УКЦентру, який фактично був другою „домівкою" св. п. М. Кавки, відбулася тризна з участю рідні і громадянства. Програмою тризни проводив член дирекції центру Я. Дужий, а співчуття родині і організаціям, до яких належав М. Кавка, склали: мгр Борис Потапенко, від Відділу УККА, маестро Володимир Щесюк, від хору „Ватра", Лариса Фіголь-Потапенко, від Осередку СУМА, письменниця Мирослава Ласовська-Крук, від АДУК, Теодор Токарчук, від 10-го Відділу ООЧСУ, поетеса Віра Крива склала співчуття у віршованій формі, Михайло Шумило, від спортового Т-ва „Черник", Ярослав Дужий, від членства, Екзекутиви і дирекції УКЦентру і автор цього допису, від друзів-націоналістів, Теренового і Обласного проводів ОУН і від шанувальників таланту М. Кавки.

Св. п. М. Кавка залишив у глибокому смутку доньку Оксану з родиною, внуків і правнуків та дальших членів родини в ЗСА і в Україні.

Подяку для всіх, що брали участь у похоронах, склали свої співчуття і старалися полегшити біль родини, склав внук М. Кавки д-р Зенон Заревич.

Не хочемо закінчити нашого спогаду банальними реченнями чи надгробними риданнями. Радше хочемо підкреслити, що св. п. Микола Кавка, проживши на цьому світі з волі Всевишнього 83 роки, надав своєму туземному життю глибокого змісту і сенсу, і тому пам'ять про цю лагідну і товариську людину — батька, чоловіка, дідуся, християнина, патріота-націоналіста — залишиться довго не тільки в аналах організацій, у яких він працював, але також у пам'яті громади.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Левенець

Повіви...

(Закінчення зі стор. 2)

Мережа „Зенона" на терені Польщі була відтинком широкої акції, веденої через НКВД в Україні. В 1954 році рух опору в Україні зазнав поголовного знищення. По судових розправах запала повна тиша довкруги операції S-1. Перервано тишу в 1984 році. Наказом польського міністерства внутрішніх справ в одному з польських тижневиків появилась стаття про розмову з „Зеноном"-Лапинським, та цим разом уже як „Степаном" — його колишнє псевдо. Може, йшлося про спробу зглаження польсько-українських відносин, організовану через одного з польських священиків.

Щодо дальшої долі учасників польської розвідки. „Зенон"-Лапинський виїхав в Україну і там далі живе під зміненим прізвищем. Декотрі з них вже неживі, про інших нічого невідомо. Члени мережі ОУН-УПА починали виходити з тюрем після жовтневої відлиги в 1956 році. Найдовше просидів „Дон"-Камінський у польських в'язницях. Він вийшов на волю при кінці 60-их років і пізніше помер у Вроцлаві.

Стає все менше живих учасників тодішніх подій. Все менше залишається можливостей висвітлити кінцеві таємниці операції S-1.

Подана стаття насвітлює найбільш правдоподібний розвиток дій ОУН-УПА на терені Польщі і України у повоєнні роки. Це дослідження базоване на документах, оприлюднених вже після розвалу Совєтського Союзу і комуністичної Польщі. Польські письменники, одначе, продовжують насвітлювати дії ОУН-УПА як політичну поразку, оправдуючи при цьому способи боротьби Польщі з українським підпіллям. Навіть тепер, у демократичній державі, поляки неспроможні об'єктивно оцінити війну ОУН-УПА з большевизмом, хоч самі зазнали доволі лиха від сталінського режиму.

ПОДІЇ

ЗУСТРІЧІ З ПОЛК. В. БІЛОУСОМ

Нюарк, Н. Дж. і Ню Йорк. — Комітет Співпраці Комбатантських Організацій в Нюарку, Н. Дж., та Крайова Управа Братства кол. Вояків 1-ої УД УНА, Станиця в Ню Йорку, влаштовують зустрічі з депутатом Верховної Ради України, головою Спілки Офіцерів України Вячеславом Білоусом, який виступить з доповідями на тему „Національна безпека України в сучасну пору". Доповіді відбудуться: у п'ятницю, 13-го лютого, в залі церкви св. Івана Хрестителя, Сенфорд аве. в Нюарку, Н. Дж., початок о год. 7:30 вечора, та у неділю, 15-го лютого, в НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку, початок о год. 2:30 після полудня.

КОНЦЕРТ В УІА

Ню Йорк. — Український Інститут Америки, 2 схід 79-та вул., влаштовує концерт Дуету Групман та Миколи Сука. У програмі — твори Мартіну, Моцарта, Рунчака, Бруха, Мошковського та ін. Концерт відбудеться у п'ятницю, 20-го лютого, в УІА, початок о год. 8-ій вечора. Телефон для інформацій (212) 288-8660.

ЗУСТРІЧ З АМБАСАДОРОМ В. ЄЛЬЧЕНКОМ

Ню Йорк. — УККА, УАКР та місцевий УНДім влаштовують зустріч з амбасадором України до ООН Володимиром Єльченком, яка відбудеться у неділю, 22-го лютого, в УНДомі, 140 Друга аве. в Ню Йорку. Квитки в ціні 25 дол. можна придбати в крамниці „Молоде життя", 308 схід Дев'ята вул., тел. (212) 673-9530, в канцеляріях УККА, 203 Друга аве., тел. (212) 228-6840, та УАКРади, тел. (212) 505-1765.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 28-го лютого 1998 р., о год. 2-ій по полудні в залі церкви св. Михаїла
1700 Brook Blvd., Manville, N.J.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

26, 155, 168, 209, 269, 312, 349, 353, 372

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У нарадах візьме участь:

Марта Лиско, секретар УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Михайло Захарко, голова

Іван Кушнір, секретар **Іван Бабин, касир**

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ДІТРОЙТ, Миш.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 1-го березня 1998 р. о год. 2-ій по пол. в Домівці С.У.А.
27040 Ryan Road, Warren, Michigan

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

20, 82, 94, 146, 165, 174, 175, 183, 235, 292, 303, 309, 341

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Аня Дидик-Петренко, заст. предсідника УНС
інж. **Анатолій Дорошенко,** контролер УНС
д-р **Олександер Серафин,** радний УНС
Роман Куропась, радний УНС

ЗА УПРАВУ ОКРУГИ:
Д-р Олександер Серафин, голова
Роман Лазарчук — секретар **Ярослав Базюк — касир**

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 414-го Відділу

З днем 16-го лютого 1998 року обов'язки секретаря 414-го Відділу перебирає новий секретар

СЛАВА ГОРБАТИЙ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:
Mrs. Gloria Horbaty
3 Pequot Rd.
Wallingford, CT, 06492
(203) 269-5909

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 1-го БЕРЕЗНЯ 1998 р.

Нюарк, Н. Дж. Річні збори 76-го Відд. УНС „Братства св. Івана Хрестителя" відбудуться о год. 1-ій по пол. в церковній залі під церквою св. Івана Хрестителя при Сендфорд аве. та Айві вулиці. Програма: вибір нової Управи, вибір делегатів до Конвенції. Всіх членів просимо взяти участь. Володимир Боярський — голова, Андрій Воробець — фін. секретар.